

KMIECIOW (4) *ai*

kmieciow (2), **kmieciew** (2); kmieciow *BierEz*; kmieciow : kmieciew *LibMal* (1 : 2).

Teksty nie oznaczają é oraz ó.

sg m N (attrib) kmieciow (2). ◊ A kmieciow(e)go (1). ◊ I kmieciewym (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Przymiotnik dzierżawczy od „kmięć” ‘chłop poddany, wieśniak’; będący członkiem rodziny kmięcia
(4) : On wąż fyná kmięćiowego: Gdy z nim igrał on go vkąsił *BierEz* L3; Item zeznal yfch skmyeczyewym brathem wpoznanyv wkramyech kradali. *LibMal* 1545/98v, 1545/98v [2 r.].

W charakterystycznych połączeniach: kmieciow brat (3), syn.

Synonimy: chłopi, chłopski.

Cf **KMIECI**, **KMIECKI**, **KMIECNY**, **KMIECY**, **KMIOTOWSKI**

MM